

les, V alakú árok került elő, amelynek iránya ÉÉK-DDNy volt. Iránya és helyzete alapján a római kori diagonális út valamely rétegének vízvezető árka lehetett. Pontos hovatartozása csak a szintadatok összevetése után lesz eldönthető.

A terület északkeleti részén megnyitott összefüggő felületen („P-Q”) újabb szakasza került elő a diagonális útnak, amely itt már egyértelműen észak felé fordul. A csak átvágásokban vizsgált út hét rétege itt is jól láthatóan elcsúszott egymás felett, erőteljesen észak felé tolódva.

Az utat nyugati oldalán egy kisebb sírcsoport kísért (összesen 7 sír került elő), amelyek azonban igen magasan jelentkeztek: 20–50 cm-re a mai felszín alatt. A temetkezések több rétegben kerültek elő. Beásási szintet csak egy esetben tudtunk megfigyelni, eszerint a sírok jelentős részét a mai járósinttől 70–75 cm-rel magasabbról kellett beásniuk.

A sírokat egy kivételével az úthoz tájolták, azaz É-D irányításúak, egy esetben pedig K-Ny tájoltást figyeltünk meg. A sírok közül egy hamvasztásos sírt dokumentáltunk, a többi csontvázas rítusú volt, közülük egy lezárt szarkofágtemetkezéssel. Ez utóbbi, az ábrázolás jellegzetességei miatt a Kr. u. 3. század első harmadára keltezhető sírláda felirata szerint, C. Iulius Sabinus, campaniai illetőségű, Capuából származó katona nyughelye volt (legio II adiutrix). A szarkofágot felesége, a cariai származású Aurelia állította. A felírtos mezőt barokkos, kettős S kereteléssel látták el, két oldalán az elhunyt és felesége egészalakos ábrázolásával. A szarkofágban egy másodlagosan behelyezett bolygatott vázat találtunk.

A többi csontvázas sír bolygatatlannak látszott, kísértő leletanyagaik alapján egyöntetűen a Kr. u. 3. század közepére keltezhető (Maximus Thrax, III. Gordianus, Phlippus Arabs, Histilianus érmei).

T. LÁNG ORSOLYA

76. Budapest, III. Bécsi út 337.

Ő, Ró

A Budapesti Történeti Múzeum Aquincumi Múzeuma 2003. június 2–27. között szondázó jellegű régészeti feltárást végzett a fenti területen. A munkálatokra azért volt szükség, mert a telken benzinkút építését tervezték. A terület a Bécsi út K-i oldalán fekszik és erősen lejt K felé. A beruházó a terület D-i részét már feltöltötte a Bécsi út jelenlegi szintjéig. Így csak a telek É-i részén volt módunk kutatni.

A terület közvetlen környezetében több régészeti lelőhely is ismert: egy a késő bronzkorra keltezhető telep maradványai kerültek elő a Bojtár utca 14. és Csillaghegyi út 22. telkeken. Ugyanezek a telkeken késő római kori rétegeket, illetve valószínűleg szintén a római korra tehető szántásnyomokat regisztráltunk. A jelen területtől É-ra, a volt orosz laktanya területén pedig jelenleg is folyik az úgynevezett Testvérhegyi villa és az

itt futó ÉNy-DK-i irányú, több periódusú út feltárása. Ugyanezen út részleteit találta meg 1934-ben Garády Sándor a közeli Óbudai temető területén is.

Mindezek ismeretében a területen az őskori telep folytatását (lezárodást) illetve esetleg római kori útrészletek, mezőgazdasági művelés nyomait vártuk. A telken K-Ny-i irányban, a Bécsi útra merőlegesen alakítottunk ki egy 5×58 m alapterületű árkot.

A terület viszonylag gyér régészeti anyaga azt mutatja, hogy az őskori telep valószínűleg már nem húzódott tovább Ny felé. A szórványos kerámiaanyag és az egy darab cölöplyuk azonban mindenképpen jelzik ennek közelségét. A római objektumok hiánya pedig egyértelműen mutatja, hogy a feltételezett diagonális út nem ebben az irányban futott, és mezőgazdasági művelés sem folyt ezen a területen. Az is elképzelhető, hogy az erózió miatt már elpusztultak a vonatkozó rétegsorok. Az újkori rétegben regisztrált árok pontos kora és funkciója a kevés rendelkezésre álló adat alapján nem megállapítható.

T. LÁNG ORSOLYA

77. Budapest, III. Csillaghegyi út 22.

Ő, B, Ró

Az Aquincumi Múzeum 2003. április 8-tól folytatta a 2002. december 11-én, a rendkívül hideg időjárás miatt felfüggesztett feltárást. A 30 m hosszú és 2,5 m széles felületen a következő rétegsort figyeltünk meg.

1. A legújabb kori feltöltés, ebből többek között egy 1886. évi veret került elő.

2. Alatta világosabb barna, vékony réteg húzódott.

3. Ez alatt egy murvával kevert, sötétbarna szint jelentkezett, amely igen nehezen volt megfigyelhető felületben. Sötétbarna foltként gödrök és cölöphelyek mutatkoztak, amelyek az árok keskenysége ellenére is jól láthatóan ÉK-DNy-i irányban húzódtak, vonalban rendeződve. Cölöphelyeket és cölöpkötegek helyét figyeltük meg. A murvás szintről vasdarab, bronztüredékek, ő- és római kori kerámiatüredékek származtak, a cölöplyukakból és gödrökből két darab őskori, illetve egy római kori töredék került elő. Az igen szegényes leletanyagú réteg rétegtani helyzete és anyaga alapján a római kor késői időszakára, vagy az azt követő időszakra keltezhető. A konstrukció funkciója nem meghatározható. Az összefüggő murvás réteg az alatta húzódó sötétbarna kompakt szint árkokkal történt átvágásával jött létre, ennek során ugyanis a geológiai altalaj fehérmurvás szintjét megbolygatták, ennek anyaga felkerült a felszínre, illetve később betöltődött az árkokba.

4. Ez alatt egy kompakt sötétbarna szint következett. Ez a réteg anyagában, színében megfelelni látszik a közelben (2002. évi ásatás, Bojtár utca 34.) megfigyelt rétegnek, amelyet ott 4. századi érmek és római kori kerámia keltezett, illetve keréknyomok utaltak egy kisebb földút jelenlétére. Mostani területünkön árkokat ástak be ebből a szintből, amelyek szélessége 30–50 cm között változott, egy részük egymással párhuzamosan,